

דף יא.

עין משפט א.

או"ח סימן ע סעיף ג

ג. בזמן הזה הכונס את הבתולה קורא קריאת שמע^ט שגם שאר בני אדם אינם מכוונים כראוי.

הגה: ועיין בסי' צ"ט אם שיכור קורא ק"ש.

עין משפט ב.

או"ח סימן לח סעיף ה

ה. האבל ביום הראשון אסור להניח תפילין ומכאן ואילך חייב^ע.

יו"ד סימן שפח סעיף א

א. האבל אסור לו להניח תפילין ביום הראשון^ט, ואחר הנץ החמה^ז של יום שני מותר.

ס. ואם אינו קורא נראה כיוהרא, וכן חייב בתפלה ותפילין.

ע. משמע דביום השני אפי' עדיין לא היה נץ החמה אם הגיע זמנם חייב בהם, הגם שמר"ן השו"ע ביו"ד בסי' שפ"ח סעיף א' כתב דביום שני מותר להניחם משתנץ החמה, מ"מ אם יעבור לו זמן תפלה בציבור מותר לו להניחם ביום שני משהגיע זמנם גם לפני הנץ החמה, כה"ח אות י"ד.

ו. ואם מת ביום אחד ונקבר ביום אחר אסור להניח התפילין ביום הקבורה ואם נקבר בלילה אסור להניח ביום שלאחריו, כה"ח אות ט"ז. מי שמת לו מת ברגל שמתחיל למנות אחר הרגל מותר להניח תפילין ביום הראשון אחר הרגל, כה"ח אות י"ח מברכי יוסף.

ביום שמועה קרובה אסור באותו יום אבל בשמועה רחוקה כיון שלא נתחייב באבלות אלא שעה אחת בלבד מותר בתפילין, כה"ח אות י"ט. י"א בשם האר"י ז"ל דאבל לא יניח תפילין דר"ת, אבל הרש"ש כתב דהאר"י לא כתב כן, וכך נהג הרש"ש שהניח דרש"י ור"ת בימי אבלו, וגם בט' באב מניחים שניהם דרש"י ור"ת. כה"ח אות כ"א.

פ. ממו"ק דף ט"ו ע"א דרק ליחזקאל מותר, שאמר לו "פאריך חבוש עליך" מכלל דלכו"ע אבלי אחרים אסור.

וכתב הט"ז דגם ביום שמועה קרובה אסור להניח תפילין.

ואם נקבר ביום אחר אין לו להניח גם ביום הקבורה, כ"כ בברכי יוסף, אבל אם מת ברגל מותר לו להניח תפילין ביום הראשון של האבלות אחר הרגל, שם בברכי יוסף.

צ. וי"א דביום שני מותר אפי' קודם הנץ החמה, וכ"כ הב"ח. ש"ך ס"ק א'.

וכתב בברכי יוסף דתפילין דר"ת לא יניחם האבל דשב ואל תעשה עדיף.

עין משפט ג.

או"ח סימן סג סעיף ב

ג. מי שרוצה להחמיר ולעמוד כשהוא יושב ^ק כדי לקרות ק"ש מעומד
נקרא עבריין ^ר.

עין משפט ד.

או"ח סימן רלו סעיף א

א. בק"ש דערבית מברך שתיים לפניה ושנים לאחריה.

דף יא:

עין משפט א.

או"ח סימן נט סעיף א

א. ברכת יוצר אור ובורא חושך תיקנו להזכיר מידת לילה ביום להוציא
מלב האפקורוסים ^ש שאומרים מי שברא אור לא ברא חושך.

עין משפט ב.

או"ח סימן ס סעיף א

א. אהבת עולם ^ת אינה פותחת בברוך משום שהיא סמוכה לברכת יוצר

^ק. בטור כתב וצריך לגזור בו שמצותה מיושב, ומשמע שבדיעבד יצא רק שנקרא עבריין,
כה"ח אות ח'.

^ר. ואם עשה זה כדי להעביר השינה מותר. בן איש חי פ' וארא אות ט"ו וחס"ל אות ב'.
^ש. ברכות י"ב ותלמיד ר"י שם, לפי שאור השמש מתחדש בכל יום תקנו לברך עליו בכל
יום. לא כן על אור הנר שמברכין רק במו"ש, פר"ח מהתוס' בפ' מקום שנהגו.

והנ"ל וכשמתחיל ברכת יוצר אור ימשמש רק בתפילין של יד במילת "ובורא" כיון שהוא
בבריאה כעת. ובהגיעו לתחילת י"ח אז ימשמש גם בשל ראש שאז שניהם באצילות.

והנ"ל וצריך להפסיק בין יוצר ובין אור שלא ישמע יצרור, כה"ח אות ב' ד'.

והנ"ל בברכת יוצר אור יש כל אל"ף בי"ת להודיע כי לא נתקיימו שמים וארץ ותולדותיהם
אלא בעבור התורה כמ"ש אם לא בריתי יומם ולילה. כה"ח אות ו'.

ועיין בכה"ח מאות ה' עד אות י"ב כמה דקדוקים בנוסח הברכה.

אומרים בורא חושך הגם שאין זה בריאה אלא בהעדר האור כי כן לישנא דקרא הוא. כה"ח
אות י"ג.

^ת. והנ"ל ובאשכנז נוהגים לומר אהבה רבה, ואם ברכה זו פוטרת ברכת התורה עיין בסי'
מ"ז, וע"פ האר"י ז"ל אין לומר אהבה רבה כי זה רומז לעולם האצילות ואנו עדיין

בבריאה וצריך לומר אהבת עולם שזה אהבה זוטא וזה בעולם הבריאה, כה"ח אות א'.

והנ"ל כשאומר "ולקיים את כל דברי תורתך באהבה" כיון בכלל מצות מחזיק ידי לומדי
תורה, וכשאומר והאר עינינו בתורתך כיון שיאיר ה' את עינינו בסודות התורה, כה"ח אות
ג'.

אור.

עין משפט ג.

או"ח סימן מז סעיף ז

ז. ברכת אהבת עולם פוטרת ברכת התורה ^א, אם למד מיד ^ב בלי הפסק. ויש להסתפק אם נחשב לימוד בק"ש סמוך לה מיד בלי הפסק ^ג, וע"כ יש ליזהר לברך ברכת התורה קודם אהבת עולם.

עין משפט ד.

או"ח סימן מז סעיף ב

ב. צריך לברך ברכת התורה בין למקרא בין למשנה בין לגמ' ^ד.
הגה: בין למדרש.

עין משפט ה.

או"ח סימן מז סעיף ה

ה. ברכות התורה הם: אקב"ו על דברי תורה ^ה, והערב נא וכו', ואשר בחר בנו.

ו. "ולא נבוש" כצ"ל, ולא למען לא נבוש, וגם יכוין שיזכה לחכמת הקבלה וסתרי תורה, שם.
וכשיאמר וקרבנו מלכנו יזכור מעמד הר סיני, ולשמך הגדול, יזכור מחיית עמלק, ובאהבה "להודות לך" יזכור מעשה מרים, ובפ' ציצית כשיאמר אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים יזכור יציאת מצרים אגנם??, י"א שיש לומר בפה כל עשרה זכירות או לפני התפלה או אחריה ולא סגי בלב, כה"ח אות ד'.
^א. י"א דפוטרת רק אותו לימוד וי"א לכל היום ומספק פוטרת כל היום, כה"ח אות י"ד.
^ב. פי' אחר התפלה מיד, לבוש.
^ג. ומספק הוי כלימוד ואינו חוזר ומברך, כה"ח אות י"ז.
^ד. וכן לדברי הזוהר והקבלה, ומדרש בכלל גמ'.
^ה. ונוסח אשכנז לעסוק בדברי תורה, ובברכת והערב נא יש לומר אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל ע"פ מה שאמרו דכל הרואה בנו וכן בנו עוסקים בתורה מובטח לו שאין התורה פוסקת מזרעו, כה"ח אות י"א.